

ע"פ 60052/02 - א.ק. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 60052-02-17

תיק חיזוני:

בפני כב' השופט אסתר הלמן, סגנית נשיא, אב"ד

כב' השופט יפעת שטרית

כב' השופט סאאב דבור

המעוררת
א.ק.

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ערעור על פסק דיןו של בית המשפט השלום בצפת (כב' השופט מ. מרגלית)

בתיק פלילי 12-12868-01 מיום 17/01/19

פסק דין

השופט יפעת שטרית:

מבוא:

1. בפנינו ערעור המופנה כנגד החלטת בית משפט השלום בקריית שמונה (כב' סגן הנשיא, השופט מוון מרגלית), אשר בגור דיןו מיום 17.1.19, החלטת להוותיר את הרשות המурערת בדיון על כנה, בהמשך להכרעת דין מיום מיום 16.3.9.

כן מופנה הערעור כנגד רכיב הקנס בו חייבה המערערת בגור הדין ובהतאם, וככל שתבוטל הרשות המערערת בדיון, להורות על ביטול המאסר המותנה שהושת עליה בגור הדין.

ההליכים בבית המשפט קמא:

2. כנגד המערערת הוגש בבית המשפט קמא כתוב אישום (מתוקן) (להלן: "כתב האישום"), בו יוחסו לה העבירות שעוניין, אiomים, היזק לרכוש מזיד וחבלה מזיד ברכב.

3. המערעתת כפירה במិוחס לה בכתב האישום. לאחר שמיית ראיות הצדדים, ניתנה ביום 16.3.9. הכרעת דינו של בית המשפט كما, במסגרתה, החליט בית המשפט כמו לזכות את המערעתת מחייבת הספק מביצוע העבירה של חבלה במידה ברכב. כן החליט בית המשפט כמו לזכות את המערעתת ואף זאת מחייבת הספק מביצוע עבירה של היזק לרכוש במידה, זאת אף בגין לניפוץ שני חלונות הויטראז' בכניסה לבית המטלוננט וניפוץ חלון חדר המשפטה, כמיוחס לה בכתב האישום.

מנגד, הרשייע בית המשפט כמו את המערעתת בביצוע עבירות האיומים המיוחסת בכתב האישום - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן בעבירה של היזק לרכוש במידה באשר לנזק שנגרם לחalon הדלת האחראית בבית המטלוננט - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

4. בדיון מיום 16.6.22, לבקשה ב"כ המערעתת, הורה בית המשפט כמו על הגשת תסקירות מת שירות המבחן בעניינה של המערעתת, תוך שהורה, כי זה יבחן את מצבה האישית והמשפחתי של המערעתת וכן יתיחס לאפשרות ביטול הרשות המערעתת בדיון. כן הובהר, כי אין בהזמנת תסקירות כאמור כדי לחיבב את בית המשפט באשר לתוכאה הסופית שתתקבל בסופה של יום.

5. לאחר שהוגש תסקירות כאמור ונשמעו טיעוני הצדדים לעונש, ניתן, כאמור, ביום 17.1.19 גזר דין של בית המשפט כמו. במסגרת גזר הדין, החליט, כאמור, בית המשפט כמו להותר את הרשות המערעתת בדיון על כנה והשית עליה את העונשים הבאים:

* 5 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שהמערעתת לא תעבור במשך 3 שנים עבירה של איומים או היזק לרכוש במידה ותורשע בה תוך תקופה התנאי או אחרת.

* קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-4 תשלום חודשיים שווים ורצופים.

* צו מבחן לתקופה של 12 חודשים.

* צו של"צ בהיקף 80 שעות.

* תשלום פיצוי למטלוננט בסך 1,500 ₪.

כאמור, הערעור מופנה כנגד ההחלטה להותר את הרשות המערעתת בדיון על כנה, כנגד רכיב הקנס שהושת ומכל שתבוטל הרשות המערעתת, ביטול המאסר המותנה שהושת.

עובדות כתב האישום המתוקן בהן הורשעה המערעתת:

6. בהתאם להכרעת הדין, כאמור, הורשעה המערעתת בכך כי ביום 11.11.14, סמור לשעה 15:30.

עמוד 2

בבית משפט אלישבע בן לולו במושב אבני איתן (להלן: "הבית"), גרמה המערערת נזק לרכוש במדיד ולא כדין באופן בו לקחה אבן ובאמצעותה ניפצה את שימשת הדלת האחוריית בבית.

בالمושך כאמור, במקום, איימה המערערת בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוונת, באומרה לה, אני הורג אותך, אני ירצה אותך (כך במקור) וכל זאת בכונה להפחתה או להקניתה.

גזר דיןו של בית המשפט קמא:

.7. במסגרת גזר דיןו התייחס בית המשפט كما לשיקולי הענישה שהותכו במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, קבע בית המשפט كما, כי הערך החברתי המוגן שנפגע מעבירות האiomים שביצעה המערערת, הינו הגנה על שלוחות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקניטה וכן סבר, כי מידת הפגיעה בערך זה הינה גבוהה.

בהקשר זה הדגיש בית המשפט כמו, כי המערערת הגיעה לבית המתלוונת כדי לנסות ולגבות חوب כספי. לאור תחושת האiom שחשתה המתלוונת, היא נכנסה לביתה ונגעלה בתוכו. המערערת השמייה אiomים קשים וחרורניים על חייה של המתלוונת. בנסיבות אלו, קבע בית המשפט כמו, כי בנסיבות ביצוע העבירה יש כדי להקים אף את יסודות עבירות הסחיטה באiomים וה גם שהמערערת לא הושמה בעבירה זו, הרי שיש בכך כדי ללמד על החומרה הרבה הגלומה במעשי המערערת.

.8. עוד קבע, כי הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע עבירת ההיזק לרכוש במדיד עניינו, הגנה על זכויות הקניין ושמירה על תחושת הביטחון האישי. כן קבע, כי מידת הפגיעה בערך חברתי זה הינה גבוהה, מקום בו המערערת ידתה אבנים אל עבר ביתה של המתלוונת ושברה את אחד מחלונות הבית על רקע אותו ניסו לגביית החוב. עוד ציין, כי העודדה שהמתלוונת הסתגרה באותה עת בתוככי הבית ממוראה המערערת ושני מלואיה, מגבירה את החומרה הגלומה במעשי המערערת.

.9. בית המשפט קמא בבחן את מדיניות הענישה הנוהגת וצין, כי בגין עבירות דומות הושתו בפסקה עונשים במנעד רחב.

.10. בית המשפט קמא הוסיף ובחן את הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות. בהקשר זה ציין, כי מהמסכת הראיאיתית שנפרסה בפניו עולה, כי לביצוע העבירות קדם תכנון וארגון לוגיסטי. המערערת, אשר מתגוררת בדרום הארץ, הגיע למקום האירוע ברמת הגולן מלאה בשנים אחרים, המערערת הייתה הרוח החיה לכל אורך האירוע ושני מלואיה לא נכללו במסגרת כתוב האישום.

עוד נקבע, כי כתוצאה מעבירות האiomים יכולה הייתה המתלוונת לנתקוט בצדדים קיצוניים ולהביא להחרפת הסיטואציה ואף לפגיעה פיזיות וכי הנזק שהיה עלול להיגרם מעבירת ההיזק לרכוש במדיד עניינו, כי חלק זכויות אשר נשברו, היו יכולים להוביל לפגיעה פיזית.

כן נקבע, כי הנזק שנגרם מעבירות האיומים הינו, פגעה בשלות נפשה של המתלוונת אשר הסתגרה בيتها וחשהפחד וכי הנזק שנגרם מעבירת ההזק לרכוש במאיד הינו, שבירת חלון הדلت האחראית בבית המתלוונת.

11. באשר לשיבות שהביאו את המערערת לביצוע העבירות נקבע, כי מטרת הגעתה של המערערת למקום מלאוה בשנים אחרים הייתה, לגבות בפועל את הכספיים אשר לטענתה חב בעלה של המתלוונת לאחיה, כאשר במהלך שמיית הריאות הסתבר כי חלק מסוים זה היה שייך למערערת עצמה. עוד הוער, כי טענת המערערת ולפיה היא רק באה למסור מסמכים משפטיים לבעלת המתלוונת, או למתלוונת, נדחו על ידי בית משפט קמא.

12. בנסיבות אלו, קבע בית המשפט קמא, כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצעה המערערת נע בין מאסר מוותנה לבין 10 חודשים מאסר בפועל.

13. בית המשפט קמא ציין, כי המחלוקת העיקרית בין הצדדים נסובה סיבב שאלת הותרת הרשות המערערת על כנה. בהקשר זה ציין בית המשפט קמא, כי במסגרת תסקירות המליץ שירות המבחן לבטל הרשות זו, משוכנע שירות המבחן, כי יש בהותרת הרשות כדי להוות מכשול קונקרטי ומוחשי לאפשרויות התעסוקתיות של המערערת וזאת לצד פגעה בדימוי העצמי והערכתה העצמית.

14. בית המשפט קמא, תוך שהפנה לפסיקה רלוונטית ציון, כי העיקרון הוא שכל אימת שנקבע כי למן דהוא אחירות פלילית בביצוע עבירה, אז, הדבר מחייב את הרשותו בדיון ואת עונשתו.

בבית המשפט קמא אף הפנה לפסק הדיון המנחה בסוגיות הימנעות מהרשעה ואשר ניתן במסגרת ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ב (3) 337** (להלן: "הלכת תמר כתב"), בו עמד בית המשפט העליון על שני התנאים אשר בהתקיים ניתן להימנע מהרשעה. כן סקר בית המשפט קמא את שיקולי השיקום השונים אשר יש בהם כדי להשפיע על בחינת האפשרות להימנע מהרשעה ובכללם, להיות העבירה ראשונה או ייחודית, חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, מעמדו של הנאשם והקשר בין מעמדו לביצוע העבירה, מידת הפגיעה באחרים, מידת הסבירות לביצוע עבירות נוספת, האם ביצוע העבירה נבע מהתנהגות מקרים, או שהוא מדובר בדף התנהגות כרונית, נטילת אחירות והבעת חריטה, משמעות הרשות על דימויו העצמי של הנאשם וכן השפעת הרשות על תחומי פעילותו.

15. תוך בחינת עניינה הפרטני של המערערת, בא בית המשפט קמא לכל מסקנה, כי אין חולק שהותרת הרשות המערערת בדיון על כנה תפגע בה באופן משמעותי. בהקשר זה ציין, כי המערערת הינה תלמידת שנה ג' ללימודים משפטיים ומנהל עסקים ובריה, כי בהותרת הרשותה יש כדי לפגוע בה ולהביא לכדי כך שלא יוכל לעסוק בתחום המשפט.

בבית המשפט קמא אף היה מודע למצבה הרפואי הנפשי והמשפחי של המערערת וציין, כי נראה שזו

עברית מסכת חיים לא קלה.

עוד קבוע בית המשפט כאמור, כי גם אם יניח שהתנאי הראשון הקבוע בהלقت כתוב מתקיים בעניינה של המערערת, הרי שלא מצא, כי התנאי השני מתקיים בעניינה ואשר עניינו, כי סוג העבירה בנסיבות המקרה מסוים מאפשר לוווטר על הרשעה.

.16. בהקשר זה ציין, כי אמונם מדובר בשתי עבירות שביצעה המערערת ואשר בהתאם לפסיקה ניתן להימנע מהרשעת נאשם שביצע עבירות אלו בנסיבות המתאימים לכך, אולם בנסיבות המקרה דין בה לכלל מסקנה, כי נסיבות ביצוע העבירות אין אפשרות ביטול הרשעה.

.17. בהקשר זה ציין, כי השתלשלות העניינים ב מקרה דין, הינה כשל התארגנות עברינית לצורך ביצוע עבירות בעלות אופי של סחיטה באוימים. המערערת הרהיבה עוז לבוא עם שניים אחרים לבית המתלוננת, כדי לגבות ממנה חוב כספי. למשל נעתרה לה המתלוננת, צרה המערערת ביחד עם חבריה על בית המתלוננת, תוך השמעת איוםים קשים, גידופים והשלכת אבנים אל עבר הבית, מה שהביא לשבירת אחד מחלונות הבית.

עוד ציין, כי שיטת הפעולה בה בחרה לנוקוט המערערת, הינה שיטה פסולה המלמדת על פגם מוסרי בהתנהלותה. בית המשפט כאמור לא שוכנע, כי החרטה שהביעה המערערת הינה חרטה כנה ואף מתסקרים שירות המבחן עולה, כי המערערת הגיבה במצבם וטשטשה את אחוריותה לקרות האירוע. כן התקשתה המערערת להביע אמפתיה כלפי המתלוננת, חרף הסיטואציה הקשה בה העמידה אותה.

.18. בנסיבות אלו, בא בית המשפט כאמור לכל מסקנה, כי נסיבות ביצוע העבירות אין אפשרות הימנעות מהרשעה ולפיכך אין מתקיים התנאי השני המצביע להימנעות מהרשעה, כפי שנקבע בהלقت כתוב.

אשר על כן, החלטת בית המשפט כאמור להותר את הרשות המערערת בדיון על כנה וכן לא מצא כי יש מקום לסתות ממתחם העונש ההולם שקבע.

.19. בקביעת העונש הראו לערערת, בחן בית המשפט כאמור את הנסיבות אשר אין קשרות ביצוע העבירות ובקשר זה ציין, כי כפי העולה מהتفسיר הרי שהרשעתה של המערערת עלולה לפגוע באפשרויות הסמכתה כעורכת דין בעתיד וכן עלולה לפגוע במוטיבציה לשיקום מצדיה.

עוד ציין, כי לאורך כל ניהול ההליך, המערערת לא נטלה אחריות על מעשהה ואף בפני שירות המבחן, לאחר שכבר הורשעה בדיון, התקשתה להביע אמפתיה כלפי המתלוננת וטשטשה את אחוריותה לקרות האירוע. ציין, כי המערערת הייתה מרכזת בחשש מפני הורתת הרשותה על כנה. כן ציין, כי האירוע התרחש לפני מעלה מ-5 שנים וכי המערערת נעדרת כל עבר פלילי, עובדות המהוות שיקול לקולא.

.20. בנסיבות אלו, בא בית המשפט לכל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי למערערת בטוויה הנמור -
בינוי של מתחם העונש ההולם שקבע והשית עליה, סופו של יומם, את העונשים שפורטו לעיל.

פסקoir שירות המבחן:

.21. מפת חסיבות הדברים, נביא בקליות אגוז את העולה מפסקoir שירות המבחן שהוגש בבית המשפט
כמו בענינה של המערערת.

שירות המבחן התרשם ממערערת המתמודדת עם קשיים רבים במישורים שונים בחיה האושיים.
להערכת שירות המבחן, המערערת בעלי מוטיבציה להתנהלות מטיבה ונורמטיבית, ממקdet במטרותיה
ועשו מאמצים רבים על מנת לשקם את חייה התעסוקתיים, לשקם את הקשר עם בנה ולטפל בקשיה
הרגשיים. עם זאת, שירות המבחן התרשם מאmbivalent וcn טשטוש והסתירה של חלקים מסוימים
בחיה. שירות המבחן הציע למערערת לבחון זאת במסגרת טיפול והוא הביעה נכונות לקחת חלק בהליך
טיפול, מתוך הבנה, כי בבדיקה שכחן טיפול עמה ותשיע לה.

.22. במקדי הסיכון לעברינות, זיהה שירות המבחן אצל המערערת קשי בויסות עצמי, קשיי במיקוד
שליטה פנימית, השלתת אחריות על גורמים חיצוניים וקשיי בליך אחריות מלאה על התנהלותה.
במקדי הסיכון זיהה שירות המבחן אצל המערערת יכולת לתקשות טוביה, מוטיבציה לשינוי, העדר
חשיפה לעברינות ועמדות פרו-חברתיות.

.23. בנסיבות אלו וכן נוכנות המערערת להשתלב בהליך טיפול והערכת שירות המבחן, כי היא תפיק
תעלת מהתערבות צו, בא שירות המבחן בהמלצתה להעמיד את המערערת בצו מבחן למשך שנה. עוד
סביר שירות המבחן, כי עונש בדמות של"צ, יהווה ענישה קונקרטית ראייה למערערת ויסמן לה את
הפסול שבתנהוגתה. לאור מצבאה הבריאותי גובשה למערערת תוכנית של"צ בהיקף 80 שעות,
התואמת את מסוגותה.

להערכת שירות המבחן, תוכנית שיקומית זו, המשלבת ענישה קונקרטית לצד הליך טיפול רלוונטי,
תפחית את הסיכון להישנות עבירות נוספת בעtid.

.24. באשר לשאלת הרשות המערערת בדיון, בא שירות המבחן בהמלצתה לבטל את הרשעה, זאת על מנת
לאפשר למערערת עם סיום לימודיה, להשתלב בהתחמות משפטיים ובמהשך, בתעסוקה בתחום.
שירות המבחן התרשם, כי המערערת עשו מאמצים רבים על מנת לסייע את לימודיה והרשעתה עלולה
להיות מכשול קונקרטי ומוחשי לאפשרות תעסוקתית זו, זאת לצד פגיעה בדימוייה ובהערכתה העצמית
של המערערת.

ההלים שבפנינו:

.25. בדיעו שהתקיים בפנינו ביום 21.3.17, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, הורנו על הגשת תסקיר משלימים ועדייני בעניינה של המערעתה, זאת באשר לlikelihood אחריות והפנמת חומרת המעשים שביצעה. עוד קבענו, כי שירות המבחן יתייחס בתסקירם בעיקר למידת likelihood האחריות ע"י המערעתה למעשים שביהם הורשעה.

.26. תסקיר, כאמור, הוגש (נושא תאריך 29.5.17). לאחר שנעשה כן, השלימו הצדדים בדיעו מיום 13.6.17 את טיעוניהם.

טיעוני המערעתה:

.27. בהודעת הערעור שבכתב, טען ב"כ המערעתה, כי שגה בית המשפט קמא עת נתן משקל בכורה בגין דינו לחומרת נסיבות ביצוע העבירות, תוך שציין, כי מדובר בהתארכנות עבריתנית, למרות שכגד האנשים הנוספים שהטלו לumarעת לא הוגש כתוב אישום ואף המערעת לא הושמה בעבירה של "סחיטה באיזומים".

.28. כן טען, כי שגה בית המשפט קמא שעת שלא נתן משקל ראוי לעובדה כי בדבריה בפנוי הבהירה המערעתה, כי היא מתנצלת ולוקחת אחריות על המעשים ולא תחזור עליהם עתיד. כן לא נתן בית המשפט קמא את המשקל הרואוי לעובדה, כי המערעתה נעדרת עבר פלילי, חלוף הזמן הרב מביצוע העבירות, האמור בתסקיר שירות המבחן והמליצה שהובאה בסופה.

.29. ב"כ המערעתה הוסיף וטען, כי בית המשפט קמא לא נתן את המשקל הרואוי לנסיבות העשויה, המערעתה כבת 44 שנים, נכה בשיעור 24% ומתקבל קצבה מביתוח לאומי. הוא הפנה לנסיבות האישיות המיחזדות של המערעתה, לרבות המצב הבריאותי והקשישים עימם מתמודדת המערעתה נכון אירועים בעבר (כמפורט בטיעונו) והעובדה שמדובר באירוע חד פגמי נקודתי.

.30. כן טען, כי נוכח מתهام העונש ההולם שנקבע ע"י בית המשפט קמא, הרי שביטול הרשות המערעתה בדיון, הינה חריגת ממשמעותית ממתחם זה, או משיקולי הענישה האחרים ונינתן ליתן את הבכורה לשיקום המערעתה בנסיבות דנן.

.31. ב"כ המערעתה הפנה לפסקה רלוונטיות וטען בהקשר זה, כי בעבירות שבוצעו בנסיבות חמורות בנסיבות המקרא דנן, העדיפו בתם המשפט שיקולי שיקום בנסיבות אישות של נאים והורו על ביטול הרשותם בדיון.

.32. ב"כ המערעתה הוסיף והציג את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, שב ופירט אודות הנسبות אשר

בשלහן באה המערערת לכדי עשייתה הפלילית והדגש, כי מדובר באירוע קצר ונCONDתי, אשר אינו פרי תכנון מוקדם ואשר אינו מאפיין את המערערת.

ב"כ המערערת הפנה ופירט אודות נסיבותה האישיות והמשפחתיות של המערערת, מצבה הנפשי ומצבה הבריאותי והדגש, כי הותרת הרשות המערערת בדיון על כנה, טוביל לאוי קבלתה לשכת עורכי הדין, כך שעתידה ותחום עיסוקה יפגע באופן משמעותי ולא מידתי ביחס לנסיבות ביצוע העבירות, זאת במיוחד נוכח גילו המתקדם והאפשרויות התעסוקתיות העומדות בפניה. ב"כ המערערת הוסיף וציין, כי הותרת הרשות על כנה, תביא לפגיעה בדמייה העצמי של המערערת.

.33. בנסיבות אלו, טען ב"כ המערערת, כי ביטול הרשות המערערת בדיון והחזרת המערערת לחימם תורמים ויצרנים, תשרת אף את האינטרס הציבורי אשר יצא נשכר בשיקומה של המערערת.

.34. על עיקר טיעונו אלו, חזר ב"כ המערערת גם בדיון אשר התקיים בפנינו ביום 21.3.17. בהקשר זה, הוסיף והדגש, כי למרות חלוף הזמן מאז ועד היום המערערת לא שבה והסתבכה בפליליים, אלא פעולה לשיקומה ולמדה משפטיים. בנסיבות אלו, עתר ב"כ המערערת, כאמור, כי יתקבל תסקير משלים ועדכני בעניינה של המערערת אשר יבחן אף סוגית לקיחת האחריות על המעשים.

.35. בדיון מיום 13.6.17 ולאחר שהוגש תסקיר משלים ועדכני כאמור, ציין ב"כ המערערת כי מהתקסир עולה שהמערערת לוקחת אחריות על המעשים. ב"כ המערערת הגיש אישור קבלה של המערערת להתמכחות משרד עו"ד וציין בהקשר זה, כי קבלתה להתמכחות אינה מספקת וכי יש צורך לקבל אף אישור מלשכת עורכי דין, כדי להתחיל בתמכחות כאמור. חלק מהליך זה, על המועמד להתמכחות לחתום על תצהיר, אשר עותק ממנו הוגש ואשר במסגרתו על המועמד ליתן את הסכמתו לשכת עורכי הדין לקבלת מידע על כל רישום על פי המפורט בסעיף 2(1),(3),(6) ו-(7) וכן סעיף 11 לחוק המרשם וכן מצהיר המועמד ומוסר את פרטיו אודות רישומו הפלילי, הרשותות הפליליות, הליכים פליליים התלויים ועומדים בעניינו ועוד.

.36. בנסיבות אלו טען ב"כ המערערת, כי ככל שהרשעת המערערת בדיון תיווצר על כנה, הרי שהפגיעה התעסוקתית בה הינה ממשית ו konkretית.

טיעוני המשיבה:

.37. המשיבה עטרה לדוחית הערעור על כל חלקיו. לדידה, פסק דיןו של בית משפט קמא סביר ומאוזן ולדידה, בית המשפט קמא לא חריגת המצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור.

.38. בטיעונה המשלים מיום 13.6.17, התייחסה המשיבה כאמור בתסקיר העדכני שהוגש ולהמלצת

הסופית שהובאה במסגרתו, אשר לדידה הינם זחים לאמור בתסקיר המקורי שהוגש בפני בית המשפט קמא ולפיכך, יש ליתן לאמור בתסקיר העדכני, משקל מוגבל.

ב"כ המשיבה, הדגיש את תוכן ומהות האיים שהשмиעה המערערת בפני המתלוונת והחומרה הגלומה באלה. בהקשר זה ציין, כי עסוקין באדם מסוון אשר ביצע מעשים הנמצאים ברף הגבהה של החומרה. בנסיבות אלו, הרי שהתנאי המctrבר הקבוע בהלכת כתוב אשר עניינו, כי חומרת העבירה מאפשרת לוותר על הרשותה, אינו מתקיים בעניינו.

ב"כ המשיבה הסכים, כי הורתת הרשות המערערת בדיון על כנה, עלולה לפגוע בה ואולם הדגיש, כי הסוגיה המכריעה האם המערערת תתקבל לשכת עורכי הדין, אם לאו, אינה מהות המעשים ולא עצם הרשותה בדיון. בהקשר זה, הפנה ב"כ המשיבה לפסיקה רלוונטיות ולמקרים דומים בהם החליטו بطري המשפט להוותיר הרשותות על כנן.

.39. כן הוסיף וטען ב"כ המשיבה, כי ככל שהרשות המערערת בדיון תבוטל, הרי שלשכת עורכי הדין לא תוכל לדעת על קיומם של מעשים כאלו והמעערערת תצטרכר אך להציג אודות כך. בנסיבות אלו טען, כי יש להוותיר את הרשותה על כנה, כדי שלשכת עורכי הדין תוכל לדעת מי האדם המועמד לקבללה אליה. כן ציין, כי המערערת עדין סטודנטית ללימודיו משפטיים וגם אם לא תעבור כעורכת דין, הרי שפטוחות בפניה אפשרויות תעסוקתיות נוספות.

.40. ב"כ המשיבה, שב והפנה לנסיבות החמורים שבهن בוצעו העבירות, הרי הין פרי תכנון מוקדם, תוך שהdagיש את חלקה היחסי של המערערת ביצוע העבירות, הנזק שיכול היה להיגרם והנזקים שנגרמו בפועל בעיטים של אלה.

.41. בנסיבות אלו ונוכח כל האמור לעיל, עתר ב"כ המשיבה לדחית הערעור על כל חלקו ולהוותת הרשות המערערת בדיון על כנה.

תסקיר שירות המבחן שהוגש בהליך שבפניו:

.42. מפתח חשיבות הדברים, יבוא בחלוקת האגוז האמור בתסקיר שירות המבחן העדכני שהוגש בעניינה של המערערת במסגרת ההליך שבפניו.

.43. במסגרת התסקיר הובאו נתונים אודות המערערת, מצבה הנפשי והבריאותי. עוד ציין, כי המערערת מוכרת כבעלת 24% נכות לצמימות בעקבות תאונות דרכים בה נפגעה במהלך שנת 2008. עוד ציין, כי שירות המבחן מלאו את המערערת מזהה כ-9 חדשניים, במהלך התקופה המערערת שיתפה פעולה באופן מלא עם שירות המבחן והשתלבה בקבוצה טיפולית לנשים עוברות חוק. המערערת לוקחת חלק פעיל, מגיעה כנדרש ומהווה דמות דומיננטית לשאר חברות הקבוצה.

באשר לעבירות נשוא הדין, שירות המבחן התרשם כי גברת יכולתה של המערערת לקחת אחריות על הדרך בה בחרה לפועל ועל ביצוע העבירות, כאשר ניכר, כי ביום היא מודעת יותר למניינים הרגשיים אשר הפיעלו אותה סיבב ביצוע העבירות ולגורמי הסיכון. בנסיבות אלו פחות הסיכון לחזרה להתנהלות שולית.

עוד צוין, כי לא עומדים כנגד המערערת תיקים פתוחים נוספים. בתסaurus המקורי שהוגש צוין, כי המערערת מסרה שהיא מנהלת תיק נוספת בבית משפט השלום בקריית גת, בו היא כופרת באשמעות נגדה והוצג פרוטוקול רלוונטי ממנו עולה, כי המאשימה חזרה בה מכתב האישום. (יצוין, כי עותק מפרוטוקול כאמור, אף הוצג במהלך הדיון שבפנינו - הערה שלוי י.ש.).

בנסיבות אלו, לאור שיטוף הפעולה של המערערת בטיפול, חוזר שירות המבחן על המלצתו להימנע מהרשעת המערערת בדיון. להערכתנו, הרשעה בדיון עלולה להוות פגעה תעסוקתית עתידית במערערת, זאת לצד פגעה בדימוי העצמי ובהערכתה העצמית. אי הרשעת המערערת מאפשר לה המשיך במסלול השיקומי בו החלה במסגרת לימודי משפטים ולמשש את שאיפותיה המקצועית, אשר להן בסיס מרכזי בהתייצבתה הרגשית והכלכלית ויש בהן כדי להפחית את הסיכון להישנות עבירות בעtid.

דין והכרעה :

cidou, ערכאת הערעור אינה מתערבת לשינוי פסק הדיון, אלא מקום בו הערכאה הקודמת לה טעתה והטעות הינה טעות עניינית, המצדיקה התערבבות לתיקונה. ערכאת הערעור נkirat לבחן אם נפלת טעות משפטית בהחלטתה של הערכאה הראשונה, אם עמדו לנגד עיניה שיקולים פסולים ומוטעים, אם הتعلמה מנתן בעל חשיבות, או אם העונש סוטה באופן קיצוני או מהותי, לפחות או לחומרה. ראה בהקשר זה ספרו של כב' הש' קדמי "על סדר הדין בפליליים", חלק שני, הליכים שלאחר כתוב אישום, מעמוד 1934 ואילך.

כאמור, הסוגיה המונחת בפנינו עניינה, סוגיות הרשעתה של המערערת בדיון והחלטת בית המשפט קמא שלא לעשות שימוש בסמכות הננתונה לו בהתאם להוראות סעיף 192 א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ") ולהותיר את הרשעתה על כנה. לאחר שתוכרעו סוגיה עיקרית זו ובהתאמה למסקנתנו בדבר הרשעת המערערת בדיון, נזכיר אף בסוגיות רכיבי הענישה שהושתו במסגרת גזר הדין ואשר כנגדו הוסב הערעור, רכיב הקנס והמסר המותנה.

אכן, הכלל הוא, כי מי שהודה בפליליים, יורשע בדיון. החרג הוא, הימנעות מהרשעה. בהקשר זה ראוי להפנות, כפי שעשה בית המשפט קמא, להלכת "תמר כתב" שהובאה לעיל, בה נקבעו, בין היתר, התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעת נאשם בדיון ולפיהם, הימנעות מהרשעה אפשרית בהצבר שני גורמים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר

לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשעה, מגלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

.49. המוגרת הנורמטיבית הצריכה בהקשר זה, מוצאת את ביטויו בהוראת סעיף 192 א' לחסד"פ שעוניינו "ביטול הרשעה" המאפשר לבית המשפט אשר כבר הרשע נאשם, לבטל את הרשותו טרם גזר את דיןו ולהטיל עליו צו מבן, או צו שירות לתועלת הציבור וזהו לשונו:

"הרשע בית המשפט את הנאשם, ולפניהם מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגבי צו מבן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את הרשעה ולצווות כאמור."

.50. באשר לסוגיות ביטול הרשעה, ראה ע"פ 5102/03, מדינת ישראל נ' דני קלין, ק-על 2007 (3), שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

"...iscalito של העיקרון הנהוג נהירה על פניה: הרשותו של מי שעבר עבירה פלילתית היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא חוליה טבעית הנובעת מהוכחת האשמה בהליך הפלילי. הרשות נאשם בעקבות הוכחת אשמו ממש את אכיפת החוק באופן שוויוני, ומונעת איפה ואיפה בהחלטת ההליך הפלילי... הרשעת הפלילית של הנאשם שאשמו הוכחה ותוצאותיה הן מרכיב חיוני בהליך הפלילי; הן נועדו למצות את תכליתו המגוונות: להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבבים, ולשווות למשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה שגמול עונשי בצדיו. חברה המבקשת להפעיל את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שוויונית והוגנת תתקשה להשלים עם גישה שיפוטית הפוטרת נאים, חדשות לבקרים, מהרשעה פלילתית אף שאחריותם הפלילית הוכחה. שהרי הרשעת היא הביטוי השיפוטי לאחוריות הפלילית שהוכחה, ובcludיה נותרת קביעה האחוריות הפלילתית חסרה את החוליה האחרונה, המוסיפה לה את המשמעות המשפטית הנורמטיבית הנדרשת..."

בנסיבות חריגות מיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות הרשעה לאנטרכס הציבורי לבין עצמת הפגיעה הצפואה לנאם באמ ירושע, ובהתחשב מכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי הרשעה. לצורך כך, יש להתחשב מצד אחד, במשמעותה של העבירה שנעבירה מבחינה השלכתה על הנורמות החברתיות והמוסר הציבורי המתחייב מהן. מצד שני, יש לתת את הדעת לניסיבות אישיות שונות הקשורות בנאם - גיל, עבר קודם- אם נורטובי אם לאו, נתוניים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי, והשפעת הרשעה על סיכון שיקומו. מעבר לכל אלה, יש גם לשקל במעט רחיב את השפעת אי הרשעה על ההליך הפלילי בכללו, ואת המסר החברתי שאי הרשעה טומן בחובו **בנסיבות העניין הספציפי".**

וمن הכלל אל הפרט:

- .51. בחינת עניינה של המערערת, כמו גם טיעוני הצדדים שהובאו בהקשרה והאסמכתאות שהוגשו בפנינו, מבאים לככל מסקנה, כי התגבשו בעניינה של מערערת זו שני התנאים המctrברים הקבועים בהלכת "תמר כתב" הנדרשים לביטול הרשעתה בדיון ולפיקר מצאת, כי זהה המקירה בו ראוי לבטל את הרשות המערערת בדיון על כנה ולהתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא.
- .52. באשר לתנאי הקבוע בהלכת "תמר כתב" ואשר עניינו, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקירה המסויים על הרשותה, מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, הרי שבדין הדגיש בית המשפט קמא את חומרת מעשה של המערערת, בשים לב לנسبות ביצועם, טיבם, מהותם ותוצאותיהם ואשר ראויים הם לכל גנאי.
- .53. יחד עם זאת, ומבלתי להקל באלה ראש, ראוי לציין, כי עסקין במעשים המהווים ייחודי אירע אחד, נקודתי, ספציפי וחד פעמי, אשר נמשך זמן קצר (בהתאם לקביעות בית המשפט קמא בהכרעת הדיון), במהלךו ביצעה המערערת את המעשים. עוד ראוי לציין, כאמור, כי המערערת זוכתה מחלוקת הארי של המעשים שייחסו לה ובוסףו של יום הורשעה בגין שמשת הדלת האחראית בבית המתלוונת והמשמעות דברי האיום כמפורט בכתב האישום.
- בהקשר זה ראוי עוד לציין, כי בעיטים של מעשי המערערת לא נגרם נזק פיזי לאיש. ערים אלו לכך שביתו של אדם מבצרו ושפגעה ברכשו יכולה להסביר לו נזק נפשי, יחד עם זאת, בסופו של יום הנזק שנגרם בפועל הינו בעיקר נזק לרכוש ואשר מבלתי להקל בו ראש הינו מצומצם ונקודתי ואשר עניינו ניפוי שמשת הדלת האחראית בלבד.
- עוד ראוי לציין, כי את דבריו האיום שהשmiaה המערערת, אשר אין ספק כי לשונם חמורה היא, אמרה המערערת בהמשך להשתלשות האירועים, במקום בו התרחשו ובהמשך לאלה. בנסיבות אלו, הרי שאין עסקין בשני אירועים שונים ומאוחנים במהלךם ביצעה המערערת את המעשים, אלא השתלשות אירועים אחת, מתגלגת, אינהרטנית, קיצרת טווח ומועד ועל רקע אלה ראוי לבחון את סוגיות גיבושו של התנאי הראשון הקבוע בהלכת כתב, כאמור.
- .54. עוד ראוי לציין את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, שעה שלאה בוצעו בחודש 11/11 וכי מאז כאמור, חלפו חמיש וחצי שנים.
- .55. בנסיבות העניין, ומבלתי להקל באלה ראש, הרי שסבירני כי בנסיבות המקירה הספציפי, הרי שמתפקיד התנאי הראשון הקבוע בהלכת כתב ולפיו, בנסיבות המקירה מסוימים ניתן לוותר על הרשות מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

- .56. באשר לתנאי השני המצביע הקבוע בהלכת כתב ואשר עניינו, כי הרשעה תביא לפגיעה חמורה בשיקומה של המערעת, הרי ש לדידי, גם תנאי זה מתקיים בנסיבות המקירה דן.
- .57. כפי שפורט בהרחבה לעיל, הרי שעסוקין במערעת ילידת 1972, אשר אין לחובתה כל הרשות קודמות וכי מאז ביצוע הפעולות כאן, הינו לפני כחמש וחצי שנים, לא נרשמה לחובתה כל עשייה נוספת בפליליים. עוד ראוי להזכיר את נתוני העולה, נסיבותה האישיות והמשפחתיתות המורכבות, מצבה הנפשית והפיזי, כפי שאלה נפרטו בהרחבה בתסקרי שירות המבחן שהוגשו בעניינה, בטיעונו ב"כ המערעת וכפי שקיבלו את ביטויים ולא נעלמו מעיני בית המשפט קמא.
- .58. בהקשר זה נחזר ונזכיר כי עסקין במערעת כבת 45 שנים, בעלת נכות לצמימות בשיעור 24%, גורשה, אם לבן ייחד כבן 15 שנים המצוי בשמורת אבו, אשר חוותה אירועים טראומטיים בעברה ואשר מפאת צנעת הפרט איננו רואה לפרטם ואין בהקשר זה אלא להפנות לתסקרים שהוגשו בעניינה ולאמור שם.
- .59. כן ראוי לציין את מרכיבות מצבה הנפשית והפיזי של המערעת, כפי שהוא מקבל את ביטויו בתסקרים שהוגשו והדברים האמורים שם מדברים בעד עצמן.
- .60. לאלה ראוי להוסיף את שיתוף הפעולה של המערעת בהליך הטיפול תחת כנפי שירות המבחן, כפי שהדבר קיבל את ביטויו בתסוקיר המקורי שהוגש לבית המשפט קמא ואף בתסוקיר העדכני שהוגש בפניינו. אך בקליטת אגוז נחזר ונזכיר, כי שירות המבחן מלאה את המערעת מזהה כ-9 חודשים, במהלך התקופה המערעת שיתפה פעולה באופן מלא, הגעה למפגשים כנדרש והיוותה דמות דומיננטית לשאר חברות הקבוצה.
- .61. בהתייחס לסוגיית ליקחת האחריות על המעשים, המערעת התייחסה להשתלשות האירועים והגביה במצומם וטשטוש אחריותה להנהלות הדברים ולהתדרדרות השיכ בינה לבין המתлонנת. יחד עם זאת, כבר בתסוקיר המקורי צוין, כי המערעת מסרה שהיא הפיקה לך מהסתבוכות זו ומבינה כי שוגה באופן התנהלותה ויכלה לפעול אחרת על מנת למנוע חיכון עם המתлонנת.
- עמדת זו קיבלה משנה תוקף בתסוקיר העדכני שהוגש כאשר צוין, כי שירות המבחן התרשם שగברה יכולתה של המערעת לקחת אחריות על הדרכך בה בחירה לפעול ועל ביצוע הפעולות. ניכר, כי כיום המערעת מודעת יותר למניעים הרגשיים שהפעילו אותה סביר ביצוע העברות ולגורמי הסיכון במצבה ובכך פוחת הסיכון לחזרה להנהלות שולית.

- .62. לאלה ראוי להוסיף את המלצות שירות המבחן כפי תסוקיר המקורי וכפי תסוקיר העדכני בפניינו, כאשר שירות המבחן חזר על המלצותו להימנע מהרשעת המערעת בדיון וכי להערכתו, הרשעה כאמור, עלולה לגרום פגעה תעסוקתית עתידית למערתעת, זאת לצד פגעה בדמיונה העצמי ובהערכתה העצמית.

להערכת שירות המבחן, ביטול הרשות המערעתה בדיון אפשר לה המשיך במסלול השיקומי בו החלה במסגרת לימודי המשפטים ולמשמש את שאיפותיה המקצועית, אשר להן בסיס מרכזי בהתייצבותה הרגשית והכלכלית ואשר יש בהן כדי להפחית את הסיכון להישנות עבירות בעtid.

63. כאמור, המערעתת סיימה לימודי משפטיים ובהלי'ר שהתקיימים בפנינו הוצג מסמך מעורר דין (נושא תאריך 26.3.17), אודות קבלת המערעתת להתחמותה במשרד זה. עוד צוין, כי המערעתת עתידה להתחילה את התמחותה בחודש 9/17.

64. כן הוגש עותק מתחair אשר הוצאה ע"י ב"כ המערעתת מأتיר לשכת עוה"ד, כאשר עיין בתצהיר זה מלמד, כי המועמד להתקבל לשכת עוה"ד נדרש, בין היתר, להצהיר כי לא הורשע בעבירה פלילית כלשהי בארץ או בחו"ל (ראה סעיף 4.2 לתחair). כן נדרשת התייחסות של המועמד להרשעות פליליות, לכתיבי אישום, להליכים פליליים תלויים ועומדים ועוד.

65. כאמור לעיל עולה, כי סוגיות הרשותה של המערעתת בדיון הינה סוגיה רלוונטית ומשמעותית לקבלתה לחברה בלשכת עוה"ד ולקבלת רישיון לעסוק בעריכת דין, ככל שתעמדו בדרישות המקצועיות להשלמת הליך, כאמור. נתון זה הינו משמעותי ונדרש ממועמד המבקש להתקבל לחבר בלשכה. בהקשר זה נציין, כי גם אם הבדיקה הנעשית בלשכת עוה"ד בדבר קבלתו של מועמד לחבר, הינה בבדיקה עניינית של מהות המעשים שבוצעו, הרי שאין חולק, כי סוגיות הרשותה של המערעתת בפליליים ורישומה של הרשעה כאמור, הינה בעלת משמעות והשלכה באשר לסיכוי קבלתה לשכת עוה"ד, כפי שהדברים מקבלים את ביטויים בסוגיות המצריכות התייחסות והצarraה בתצהיר שהוגש לעניינינו.

66. לאלה ראוי להוסיף את גילה של המערעתת, מרכיבותה, העובדה כי השלימה את לימודי המשפטים והשלכות המשמעותיות שיקומו, אם לאחר סיום כל ההליך האמור, הרי שבסופו של יום לא תתקבל המערעתת לחברה בלשכת עוה"ד אך בשל הותרת הרשותה בדיון על כנה, השלכות אשר להן משנה תוקף ומשמעות רבה נוכחות העוסקה ומרכיבותה, מצבה הרפואי והנפשי של המערעתת והמשמעות שיש לאלה על שיקומה, העלתה מתווה חייה על דרך המלך, כמו גם השמירה על יציבותה הרגשית והכלכלית כפי שהדבר קיבל את ביטויו בתסקיר שהוגש והאופציות התעסוקתיות שיעמדו בפניה.

67. בנסיבות אלו, הרי שבאתרי לכל מסקנה, כי הונח בפנינו מסד ראייתי מוחשי וكونקרטי ולפיו, הותרת הרשות המערעתת בדיון על כנה תביא לפגיעה חמורה בשיקומה. אשר על כן, התגבש במקרה דין גם התנאי השני המצטבר הקבוע בהלכת כתוב.

68. נוכח כל האמור לעיל, הרי שבאתרי לכל מסקנה, כי עניין לנו במקרה הבא בגדרם של המקרים הח:rightים אשר בהם ראוי, כי בית המשפט יורה על ביטול הרשות המערעתה בדיון וכי עסקינו במקרה בו ראוי, כי ערכאת הערעור תתעורר בתערובת מסקנתו של בית המשפט קמא.

69. אשר על כן, הייתה ממליצה לחבריו לקבל את הערעור ולהורות על ביטול הרשות המערעתה בדיון וחתת זאת לקבוע, כי המערעתה ביצעה את העבירות כפי קביעה בית המשפט כאמור, אך זאת מבלי להרשעה בדיון.

70. בהתאם ונוכח נפקות ביטול הרשות המערעתה בדיון, הרי שיש להורות על ביטול רכיב הקנס והמאסר המותנה שהושטו על המערעתה בגין הדיון.

71. כפי שפורט לעיל, הרי שבמסגרת גזה"ד הושטו על המערעתה גם 80 שעות של"צ, המערעתה העמדה בצו מב奸 למשך 12 חודשים וכן חוויה בתשלוםPieci למתלוננת בסך 1,500 ₪. בנסיבות אלו, הרי שלדיידי, רכיבי הענישה הנוגדים, נתונים מענה ראוי למוחות המעשים שביצעה המערעתה והצרר בהשתתף ענישה מוחשית בדמות צו של"צ, זאת מצד ענישה שיקומית-טיפולית בדמות העמדה בצו מב奸, בנוסף לחוויה בתשלוםPieci למתלוננת, נכון הנזקים שנגרמו, כנדרש וכבדע. לא מצאת, כי בביטול רכיבי הקנס והמאסר המותנה יש כדי לגרוע מתוצאה עונשית מידית זו.

72. לפיך, הייתה מציעה לחבריו להורות על ביטול רכיבי הקנס והמאסר המותנה שהושטו על המערעתה בגין דיינו של ביהם"ש כאמור, תוך הורתת יתר הרכיבים העונשיים שהושטו, על כנמם.

י' שטרית, שופטת

ס. הנשיא, השופט אסתר הלמן, אב"ד:

מסכימה.

אסתר הלמן, שופטת, סגנית נשיא

השופט סאאב דבורי:

מסכימים.

סאאב דבורי, שופט

הוחלט, אפוא, מה אחד כאמור בפסק דין של השופטת שטרית.
המצוירות תמציא העתק פסק דין לצדים בדחיפות וכן העתק לשירות המבחן.
ניתן היום, ח' אלול תשע"ז, 30 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.

אסתר הלמן, שופטת
יפעת שיטרית, שופטת
סאאב דבורה, שופט
ס. נשייא